

ОФІЦІЙНА ХРОНІКА

БІОРЕСУРСИ ПЛАНЕТИ ТА ЇЇ БІОБЕЗПЕКА

Понад 450 знаних учених з України та 17 країн світу, представники вищих навчальних аграрних закладів, сфери бізнесу, державних органів влади, неурядових і міжнародних організацій взяли участь у Міжнародній науковій конференції «Біоресурси планети та біобезпека навколишнього середовища: проблеми та перспективи», присвяченій 115-річчю Національного університету біоресурсів і природокористування України (НУБіП України) та 15-й річниці з дня заснування Глобального консорціуму вищої освіти і досліджень у сільському господарстві (GCHERA), який у 2011 р. трансформувався у Глобальну конфедерацію асоціацій вищої освіти сільськогосподарських наук та наук про життя.

Організатором конференції виступив НУБіП України за підтримки Кабінету Міністрів України, GCHERA та Продовольчої і сільськогосподарської організації ООН (ФАО).

У продовж 5–7 листопада 2013 р. на базі НУБіП України у ході пленарного засідання та роботи по секціях відбулось обговорення широкого кола проблем, що стосуються біоресурсів планети та екологічної біобезпеки, шляхів їх подолання, а також ролі вищої освіти у цьому процесі. Зокрема йшлося про негативні наслідки такого явища, як ацидоз природи (глобальне «закислення» навколишнього середовища), що несе із собою втрату придатної для пиття води, значне зменшення кількості гумусу в ґрунтах і, відповідно, приросту біомаси на суші, гальмування росту й розмноження морських водоростей та інших гідробіонтів, які утворюють близько 80 % кисню атмосфери та поглинають і утилізують вуглекислий газ.

Серед глобальних проблем, які потребують вирішення, – забезпечення населення харчовими продуктами. За прогнозами, до 2050 р. кількість жителів нашої планети збільшиться до 9 млрд. У зв'язку з цим продовольча й сільськогосподарська організація ФАО ООН закликала країни світу до заданого року підвищити ефективність сільського господарства на 60 %.

Ефективні способи вирішення зазначених глобальних проблем – поліпшення підготовки висококваліфікованих спеціалістів і підтримка наукових досліджень для сфери сільського, лісового, рибного господарства та ветеринарної медицини.

У стінах Навчально-наукового інституту ветеринарної медицини та якості і безпеки продукції тваринництва НУБіП України 6 листопада 2013 р. відбулося засідання секції № 7 «Актуальні проблеми ветеринарної медицини у забезпеченні продовольчої безпеки та ветеринарного благополуччя в умовах глобальної трансформації».

У заході взяв участь заступник Голови Державної ветеринарної та фітосанітарної служби України **Віталій Башинський**. Він передав вітання та побажання плідної роботи від голови служби Володимира Горжеева та першого заступника міністра аграрної політики та продовольства Івана Бісюка.

«Я хотів би нагадати, що державна ветеринарна служба вже відчуває ту глобалізацію, яка відбувається у світі. І сьогодні ми чудово розуміємо, що межі, які донині існували у нашій роботі, потрібно суттєво розширювати. Необхідно також збільшувати багаж знань, який ми даємо нашим сту-

дентам, нашим майбутнім працівникам, майбутнім керівникам, майбутньому нашої служби. Насамперед зупинюсь на тому, що стосується міжнародної діяльності. Українську ветеринарну службу МЄБ визнано однією з еталонних за структурою, і ми робимо все можливе, щоб зберегти її в тому вигляді, який дозволяє забезпечувати в державі епізоотичну безпеку.

Дбаючи про подальший розвиток служби, ми маємо не лише не втратити те, що в нас є найкращого, але й бути відкритими до нових вимог світової практики – щодо безпечності харчових продуктів, простежуваності й гігієни виробництва, застосування новітніх технологій, систем контролю та ІТ-технологій, формування нових баз даних. Це величезний обсяг роботи, і завтра ми будемо виконувати його в повному обсязі, а тому потрібні спеціалісти, які розуміються в цьому. Необхідно вже нині давати їм такі знання, щоб держава не витратила додаткових коштів на доосвіту після того, як отримає дипломованих спеціалістів. Тому вже сьогодні ми розглядаємо питання щодо змін додатка до деяких дисциплін, щоб студенти після закінчення вищого навчального закладу були готові до вимог міжнародних перемовин. І це стосується не тільки тих, хто працюватиме в центральному апараті. Наші колеги з країн ЄС знають, як здійснюється інспектування на всіх рівнях, включаючи лікаря на фермі, який повинен чітко відповідати рідною мовою (іноземна бажана, але не вимагається), формулювати свою думку відповідно до Міжнародного Кодексу МЄБ», – наголосив В. Башинський, звертаючись до присутніх в аудиторії студентів.

Заступник Голови Держветфітослужби України також акцентував увагу учасників заходу на відповідальності за безпечність харчових продуктів, яка виходить на рівень епізоотичної безпеки держави. І саме Державна ветеринарна та фітосанітарна служба контролює 75 % харчового ланцюга продуктів тваринного походження, які є продуктами високого ступеня ризику й на які в першу чергу звертають увагу всі компетентні органи країн – членів ЄС. Віталій Башинський зазначив, що нині велика увага приділяється вивченню законодавства розвинутих країн світу, зокрема США та ЄС: «Законодавчі позиції та основу їх формування ми повинні доносити й до студентів. Оскільки, розуміючи зазначені механізми, на цю «нитку» легше нанизувати інші знання, а без такої основи дуже важко сформувати багаж знань, зрозумілий передусім для себе самого, щоб потім донести його до інших людей».

Цю думку поділяє й **Микола Цвіліховський**, директор Навчально-наукового інституту ветеринарної медицини та якості і безпеки продукції тваринництва НУБіП України, у стінах якого працювала ветеринарна секція.

Звертаючись до присутніх, зокрема деканів факультетів ветмедицини різних вищих навчальних закладів України, він сказав: «Сьогодні нам усім разом потрібно готувати конкурентоспроможні кадри для нашої служби ветмедицини. І для цього у нас є висококваліфікований викладацький колектив, навчальна й виробнича база. За час існування нашого ветеринарного факультету, який пізніше став інсти-

тутом, ветеринарну спеціальність отримали 12 тис. осіб. З них понад 700 магістрів працюють у 49 країнах світу. 150 наших випускників є докторами, професорами, близько 1000 – кандидатами наук. Сьогодні наш колектив налічує понад 100 науково-педагогічних працівників, з яких 26 – доктори наук, професори, близько 60 – кандидати наук, доценти. Добру перспективу мають, якщо докладуть зусиль, і 1300 студентів, які навчаються нині.

Наш факультет ветеринарної медицини є науково-методичним центром в Україні з питань ветеринарної освіти. На його базі регулярно відбуваються засідання науково-методичної комісії Мінагрополітики України зі спеціальності «Ветеринарна медицина», наукові й науково-практичні конференції. Яскравий приклад – сьогоднішня конференція.

Основна мета нашої діяльності – підготовка висококваліфікованих фахівців ветеринарної медицини, спеціалістів з якості та безпеки продукції тваринництва, розроблення, вдосконалення й уведення в практику нових методів, які б забезпечували ефективну профілактику, діагностування та лікування хвороб тварин, методів управління питаннями якості, стандартизації та сертифікації виробництва продукції тваринництва, транспортування, зберігання, реалізації тощо. Ми маємо докласти всіх зусиль для того, щоб у період глобалізації світової економіки бути у фарватері ветеринарної освіти, науки і пам'ятати, що на практиці чекають наших фахівців високоосвіченими, здатними до виконання найскладніших завдань. Тому необхідно, щоб кожен з нас працював на перспективу на кілька років уперед, тільки таким чином ми зможемо знаходитись у фарватері сьогоднішніх подій».

Детальніше стан і перспективи розвитку ветеринарної освіти й науки як фактор забезпечення здоров'я людини в сучасних умовах світової економіки були висвітлені у доповіді, яку Микола Цвіліховський підготував спільно з академіком Російської академії сільськогосподарських наук, директором Всеросійського НДІ експериментальної ветеринарії **Михайлом Гулюкіним**.

У наступних одинадцяти доповідях було всебічно висвітлено актуальність ветеринарної науки й інновацій у забезпеченні якості життя в умовах глобалізації. Вчені з України, Росії, Білорусі, Нідерландів, Польщі розглядали проблеми й перспективи контролю інфекційних хвороб тварин в умовах глобалізації, аналізували ризики в ланцюзі виробництва безпечних і якісних харчових продуктів, розмірковували надроллю ветеринарної медицини у збереженні біорізноманіття фауни у світі, пропонували екологічно безпечні технології переробки відходів тваринницьких підприємств тощо. Тематику виступів доповнювали стендові презентації.

Підсумком роботи секції стало прийняття рішення, пропозиції якого спрямовані на кооперацію наукових досліджень для збільшення виробництва харчових продуктів, забезпечення харчової та екологічної безпеки всіх сфер життя і діяльності людини, підготовку висококваліфікованих фахівців ветеринарної медицини, що вимагає уніфікації їх професійного навчання у різних університетах, з урахуванням регіональних особливостей та рівня розвитку країн, наукового потенціалу, традицій, фінансових та інших можливостей. ☉

Вікторія Ісаєнко

**НАКАЗОМ ГОЛОВИ ДЕРЖАВНОЇ ВЕТЕРИНАРНОЇ
ТА ФІТОСАНІТАРНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ**

**ПЕСЧАНСЬКОГО Геннадія Миколайовича призначено начальником
головного управління ветеринарної медицини в Харківській області –
головним державним інспектором ветеринарної медицини Харківської області.**

Народився 7 лютого 1954 р. в с. Шахтарське Великоновосілківського району Донецької області в родині робітників.

У 1980 р. закінчив Харківський зооветеринарний інститут за фахом «Ветеринарія». Працював старшим ветеринарним лікарем Харківського обласного ветеринарно-санітарного загону, завідувачем відділення – старшим ветлікарем військової частини, ветлікарем Харківського вищого військово-командного інженерного училища ракетних військ.

У 1992–2000 рр. – ветеринарний лікар, завідувач дільничної ветеринарної лікарні № 4 м. Харкова.

У 2000–2004 рр. – заступник начальника, заступник головного лікаря з епізоотичної роботи, заступник головного державного інспектора ветеринарної медицини м. Харкова.

У 2004–2005 рр. – заступник начальника управління ветеринарної медицини м. Харкова.

З 2005 р. – начальник управління – головний державний інспектор ветеринарної медицини в м. Харкові.

**НАКАЗОМ ГОЛОВИ ДЕРЖАВНОЇ ВЕТЕРИНАРНОЇ
ТА ФІТОСАНІТАРНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ**

**САДВАРІ Юрія Юрійовича призначено начальником головного управління
ветеринарної медицини в Закарпатській області – головним державним
інспектором ветеринарної медицини Закарпатської області.**

Народився 4 квітня 1953 р. у с. Чинадієве Мукачівського району Закарпатської області.

У 1972 р. закінчив Мукачівський радгосп-технікум, отримавши спеціальність ветеринарного фельдшера. Трудову діяльність розпочав ветеринарним фельдшером. Служив у лавах Радянської армії.

У 1980 р. закінчив Львівський зооветеринарний інститут. Працював ветеринарним лікарем колгоспу в рідному селі, заступником голови правління колгоспу, секретарем парткому. З лютого 1992 р. – голова колгоспу «Радянська армія» у с. Чинадієве. З серпня 1994 р. – заступник голови Мукачівської районної держадміністрації.

У 1996–2000 рр. – заступник голови Закарпатської облдержадміністрації з питань агропромислового комплексу.

З травня 2000 р. – начальник управління ветеринарної медицини в Закарпатській області (з липня 2008 р. – головне управління ветеринарної медицини в Закарпатській області). У 2002 р. удостоєний почесного звання «Заслужений працівник ветеринарної медицини України».

У лютому 2009 р. – квітні 2010 р. – заступник Голови Державного комітету ветеринарної медицини України.

З травня 2010 р. по серпень 2013 р. – заступник начальника головного управління ветеринарної медицини в Закарпатській області.